

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 80.797 van 9 juni 1999

A. 73.650/VI-13.795

In zake : **NOSSENT** Alain,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre PICHAULT, advocaat,
rue Charles Morren 2
4000 Luik,

tegen :

**de Commanditaire vennootschap met
beperkte aansprakelijkheid
"l'Intercommunale d'Incendie de
Liège et Environs", afgekort als
"I.I.L.E.",**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Gérald HORNE, advocaat,
rue Miville 4
4101 Jemeppe.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 19 maart 1997 ingediende
verzoekschrift, waarbij Alain NOSSENT de
nietigverklaring vordert van de beslissing d.d.
20 januari 1997 waarbij het dagelijks bestuur van de
"I.I.L.E." hem bij wijze van tuchtstraf een inhouding
van wedde ten belope van 10 percent gedurende drie
maanden oplegt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur - afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 november 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 april 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 2 juni 1999;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. WESTHOF, loco Mr. PICHAULT, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. HORNE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur - afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker vastbenoemd brandweerman is bij de "I.I.L.E."; dat op 6 oktober 1996 door luitenant COLLIGNON over hem een verslag is opgemaakt waarin staat dat commandant JANS diezelfde dag vastgesteld had dat "mensen zich 's nachts toegang hadden verschaft tot het lokaal van de personeelsvereniging en daar alcoholische dranken tot

zich hadden genomen (2 flessen jenever - 1 krat Jupiler, alsook een tiental coca cola's)", dat die commandant "(verzoeker) heeft geheveld en gevraagd heeft dat op deze een ademtest zou worden uitgevoerd", dat er "op hetzelfde ogenblik op gewezen is dat de chauffeur van brandweerauto 4 (verzoeker), bij de terugkeer nadat de brandweer was uitgerukt (voor brandalarm bij het warenhuis Inno), toen hij achteruit reed, brandweerauto 6 had aangereden en daarbij schade aan het koetswerk had berokkend", dat hij verzoeker bij zich heeft laten roepen, dat deze de feiten ontkend heeft maar dat "hij alle tekenen van alcoholintoxicatie vertoonde (agressief gedrag, adem ...)", dat de onderofficieren van het peloton, namelijk adjudant TILKIN en sergeant GAETHOFS, daarvan getuige waren en dat "(verzoeker) in hun bijzijn dreigementen aan (zijn) adres heeft geuit"; dat sergeant GAETHOFS, die diezelfde dag daaromtrent is ondervraagd, aangegeven heeft dat verzoeker bij de voormelde aanrijding "zeer zenuwachtig" was en zich zodanig "raar gedroeg" dat hij hem verboden heeft opnieuw achter het stuur plaats te nemen; dat adjudant TILKIN, die verzoeker onmiddellijk had opgeroepen om hem aan een alcoholtest te onderwerpen, op 8 oktober 1996 gerelateerd heeft dat verzoeker zulks heeft geweigerd, "onsamenhangend praatte" en "zich agressief opstelde tegenover luitenant COLLIGNON"; dat op 8 oktober 1996 door majoor HALET een tuchtverslag is opgemaakt; dat de secretaris-generaal aan commandant JANS preciseringen heeft gevraagd over wat in het lokaal van de personeelsvereniging was vastgesteld en nadien, op 26 november 1996, aan verzoeker heeft meegedeeld dat een tuchtdossier betreffende hem was geopend wegens de volgende tekortkomingen :

" nadat u tijdens het manoeuvre om het voertuig waarmee u reed op zijn plaats te parkeren, onder invloed, een andere brandweerwagen had aangereden en aldus materiële schade voor een bedrag van 115.000 frank had veroorzaakt, hebt u zich onbetamelijk gedragen

tegenover de officier die u berispte en hebt u daarbij dreigementen aan zijn adres geuit";

en dat hij op 23 december 1996 door het dagelijks bestuur zou worden gehoord; dat dit verhoor op die dag heeft plaatsgehad en dat na afloop ervan aan verzoeker te verstaan is gegeven dat geen rekening zou worden gehouden met de "ongeregeldheden betreffende het lokaal van de personeelsvereniging, aangezien het daarbij om vermoedens gaat"; dat het dagelijks bestuur op 20 januari 1997 de bestreden tuchtstraf heeft uitgesproken waarbij op verzoekers wedde gedurende drie maanden 10 percent wordt ingehouden, omdat "de ten laste gelegde feiten ... bewezen zijn en bijgevolg een zware tekortkoming in de beroepsplichten vormen, inzonderheid het gebruiken van alcoholische dranken (artikel 2, 1°, van de tuchtreglement)"; dat van die beslissing aan verzoeker kennis is gegeven bij een op 22 januari 1997 ter post aangetekende brief;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan onjuistheid van de door het dagelijks bestuur in aanmerking genomen feiten, doordat, hoewel hij toegeeft dat hij vrij onhoffelijke woorden tot luitenant COLLIGNON heeft gericht :

- uit de verklaringen van adjudant TILKIN en sergeant GAETHOFS niet blijkt dat alles op een alcoholintoxicatie wees, aangezien alleen luitenant COLLIGNON dat heeft beweerd;
- en evenmin op enigerlei wijze bewezen is dat hij aan het adres van luitenant COLLIGNON dreigementen zou hebben geuit;

dat hij er in zijn memories op wijst dat de opgetekende getuigenissen en de andere stukken van het dossier, betreffende inzonderheid zijn gedrag tijdens het bestrijden van de brand bij de Inno en tot aan de terugkeer in de kazerne, geen enkel gegeven bevatten waaruit het ten laste gelegde feit blijkt, aangezien

alleen bewezen is dat hij na de botsing zenuwachtig was; dat hij benadrukt dat adjudant TILKIN het heeft over "zich agressief opstellen", niet over het "uiten van dreigementen", dat hij daarop laat volgen dat luitenant COLLIGNON in feite door een ongegrond verband te leggen tussen de feiten die zich in het lokaal van de personeelsvereniging hebben voorgedaan en de botsing waarvan hij op datzelfde ogenblik op de hoogte is gebracht, gemeend heeft hem schuldig te kunnen verklaren voor de hem ten laste gelegde feiten, maar dat de objectieve getuigen die gehoord zijn de alcoholintoxicatie en de dreigementen geenszins bevestigen, terwijl een van hen, namelijk sergeant GAETHOFS, tijdens de volledige operatie ter bestrijding van de brand die aan de botsing vooraf is gegaan aan zijn zijde heeft gestaan en geen gewag maakt van raar gedrag tijdens die operatie;

Overwegende dat de tenlastelegging betreffende het "onder invloed zijn" tijdens de voormelde aanrijding wordt bewezen door :

- het verslag d.d. 6 oktober 1996 van luitenant COLLIGNON, waarin staat dat verzoeker "alle tekenen van alcoholintoxicatie vertoonde (agressief gedrag, adem ...)";
- de verklaring van adjudant TILKIN op 8 oktober 1996, waarin deze stelt dat verzoeker "onsamenhangend praatte en zich agressief opstelde";
- de verklaring van sergeant GAETHOFS op 6 oktober 1996, waarin deze stelt dat hij na de botsing aan verzoeker heeft gevraagd "of hij zich onwel voelde dan wel andere problemen had, (dat) verzoeker, die kennelijk zeer zenuwachtig was, hem geantwoord heeft dat dit zijn eerste aanrijding in 25 jaar dienst was en dat men daarvan geen drama hoefde te maken, (dat) verzoeker zich raar gedroeg, zodat hij hem verboden

heeft opnieuw achter het stuur plaats te nemen, en dat maatregelen zijn getroffen om verzoeker te vervangen";

dat deze door de voormelde getuigen gerelateerde feiten, inzonderheid de adem, het onsamenhangend gepraat, de zenuwachtigheid, het agressief en raar gedrag, voldoende grond opleveren om aan te nemen dat verzoeker tijdens de botsing onder invloed was; dat verzoeker overigens niet aan de tuchtoverheid heeft gevraagd andere personen te horen die aanwezig waren bij de feiten die zich tegelijk met de botsing of ten gevolge daarvan hebben voorgedaan om aan te tonen dat hij de waarheid geen geweld aandoet door die feiten te loochenen; dat hij overigens een alcoholtest heeft geweigerd; dat die overheid er in die omstandigheden van uit is kunnen gaan dat de feiten die deze tenlastelegging vormen, bewezen zijn;

Overwegende dat verzoeker, in verband met de tenlastelegging dat hij "zich onbetamelijk gedragen (heeft) tegenover de officier die (hem) berispte en (dat hij) daarbij dreigementen aan (diens) adres (heeft) geuit", toegeeft en zegt niet trots te zijn dat hij "wellicht vrij onhoffelijke woorden in de mond (heeft) genomen"; dat uit het verslag van luitenant COLLIGNON blijkt dat er inderdaad "dreigementen" zijn geuit, terwijl het verslag van adjudant TILKIN aangeeft dat verzoeker zich wel degelijk "agressief heeft opgesteld tegenover luitenant COLLIGNON"; dat daaruit volgt dat verzoeker zich in elk geval "onbetamelijk heeft gedragen" tegenover zijn meerdere, wat de tuchtoverheid hem ten laste heeft gelegd; dat die overheid dit gedrag bijgevolg als bewezen heeft kunnen beschouwen;

Overwegende, bijgevolg, dat het middel niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de overweging dat de opgelegde straf kennelijk niet in verhouding staat tot de feiten; dat hij nogmaals stelt dat de feiten niet bewezen zijn; dat hij erop wijst dat hij niet het minste tuchtrechtelijk verleden heeft; dat hij betoogt dat het feit alleen dat hij onhoffelijk is geweest tegenover een meerdere geen redelijke grond kan opleveren voor de opgelegde tuchtstraf tot inhouding van 10 percent van de wedde gedurende drie maanden; dat hij opmerkt dat die inhouding overeenkomt met het bedrag dat ten laste van zijn werkgever is gekomen nadat de verzekeringsmaatschappij een deel van de schade op zich had genomen;

Overwegende dat uit het onderzoek van het eerste middel blijkt dat de feiten die verzoeker ten laste zijn gelegd, bewezen waren, niet alleen het feit dat hij zich onbetamelijk heeft gedragen tegenover zijn meerdere, maar ook het feit dat hij onder invloed een botsing heeft veroorzaakt; dat de kritiek van verzoeker volgens welke de straf overdreven is doordat de feiten die hem ten laste worden gelegd niet bewezen zouden zijn, afgezien van onhoffelijk gedrag, niet opgaat; dat de omstandigheid dat verzoeker geen tuchtrechtelijk verleden had niet wegneemt dat de overheid de ten laste gelegde feiten als vrij ernstig kon beschouwen; dat die overheid bijgevolg geen kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt, noch een straf heeft uitgesproken die kennelijk niet in verhouding staat tot die feiten; dat het middel niet opgaat,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op negen juni 1900 negenennegentig door :

de HH. CLOSSET,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.